

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/59/2017
Identifikačné číslo spisu: 3814010384
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3814010384.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej, sudcov JUDr. Jany Serbovej, a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 30. apríla 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej F. B., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 204/2013 Z. z., o dovolaní obvinenej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. mája 2016, sp. zn. 2To/56/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvinenej F. B. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi z 2. decembra 2014, sp. zn. 1T 111/2014, bola F. B. uznaná vinnou zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods.2 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 204/2013 Z. z., na tom skutkovom základe, že

- dňa 16. septembra 2013 okolo 11.15 hodiny pred Okresným súdom v Prievidzi na Švéniho ulici číslo 5, po tom, ako bola štátnou službou Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza vyslaná hliadka v zložení nstržm. Bc. V. A. a nstržm. Ing. M. R. na preverenie udalosti pred Okresný súd v Prievidzi, kde sa v skupine osôb nachádzal aj Q. K. a keď to zistili hliadka, vyzvala Q. K., aby sa dostavil na Obvodné oddelenie PZ SR Prievidza na podanie vysvetlenia, pretože dvakrát nerešpektoval predvolanie na výsluch pred policajtom vo veci ČVS: ORPZ-PD-OPP-VY-116/2013, hoci predvolania na tieto úkony riadne prevzal a výsluchu sa vyhýbal, čo Q. K. odmietol, uviedol, že s policajtm nepôjde a budú musieť na predvedenie použiť donucovacie prostriedky, sadol si na zem a bránil sa použitiu donucovacích prostriedkov, napriek predchádzajúcemu upozorneniu a výzve policajtov, že budú proti nemu použité donucovacie prostriedky a keď hliadka chytila Q. K. za ruky a predvádzala ho do služobného motorového vozidla, zozadu k nstržm. Ing. M. R. pristúpila obvinená, chytila ho za služobnú rovnošatu a roztrhla ju, keď sa poškodený nstržm. Ing. M. R. otočil, obvinená ho chytila za ľavé zápästie a uhryzla ho do ľavej ruky, vzápätí mu vykrútila malíček ľavej ruky a po príchode ďalšej hliadky Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza v zložení nstržm. J. V. a stržm. V. W. pred Okresný súd v Prievidzi,

pristúpila nstržm. J. V. k obvinenej a vyzvala ju, aby predložila doklad totožnosti, na čo obvinená vulgárne nadávala policajtom, zahнала sa ľavou rukou na nstržm. J. V., opakovane ju poudierala po hlave, následne ju chytila rukou za vlasy a snažila sa ju strhnúť na zem, poudierala ju päťou do pravej strany hlavy a kopla ju do oblasti ľadvín, po čom sa podarilo po použití donucovacích prostriedkov obvinenú chytiť a naložiť do služobného motorového vozidla, čím poškodený nstržm. Ing. M. R. utrpel zranenia - podvrtnutie medzičlánkového zhybu piateho prsta ľavej ruky, pomliaždenie palca a zápästia ľavej ruky, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života v trvaní 14 dní a poškodená nstržm. J. V. utrpela pomliaždenie pravej temennej hlavy a pravej sedacej oblasti, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života v trvaní 15 dní.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenej podľa § 323 ods.2 Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. písm. g) Trestného zákona súd uložil obvinenej povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa počas skúšobnej doby v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného Ing. M. R., s nárokom na náhradu škody na konanie v občiansko-právnych veciach.

Proti vyššie citovanému rozsudku podala obvinená odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením z 19. mája 2016, sp. zn. 2To/56/2015 tak, že podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvinenej ako nedôvodné.

Proti druhostupňovému rozsudku podala obvinená v zákonnej lehote, prostredníctvom obhajcu dovolanie podaniami z 14. júna 2017 a 18. decembra 2017 z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a), c), d), e), g), i) Trestného poriadku. Dôvod dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku je podľa obvinenej daný tým, že vo veci konal nepríslušný súd. Je toho názoru, že vec mala byť odňatá Okresnému súdu Prievidza a prikázaná inému súdu z dôvodu jeho zainteresovanosti do samotného skutku. Z uvedeného podľa obvinenej vyplýva spochybnenie nezávislosti a objektivity sudcov Okresného súdu Prievidza. V súvislosti s dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinená spochybnila správnosť skutkového stavu tak, ako ho ustálili súdy nižších stupňov a poprela spáchanie trestného činu tak, ako je uvedený v obžalobe. Namietala, že nebola dostatočne identifikovaná ako páchatelka skutku. Obvinená má za to, že orgány činné v trestnom konaní použili voči nej bez dôvodu donucovacie prostriedky, pričom v dôsledku stresujúcej situácie odpadla. Zdôraznila, že v zápisnici o zadržaní a obmedzení osobnej slobody obvinenej z 16. septembra 2013 sa neuvádza použitie donucovacích prostriedkov, pričom z výpovede J. V. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že voči nej boli použité hmaty a chvaty. Skutočnosť, že by sa obvinená dopustila voči policajtom nejakého útoku, sa nezakladá na pravde. Obvinená ďalej poukázala na to, že uvedeným postupom polície došlo k zásahu do jej ústavných práv a to petičného práva, práva na slobodu prejavu a práva na zhromažďovanie.

V súvislosti s dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinená namietala jednak nezákonnosť všetkých dôkazov a zároveň aj nezabezpečenie ostatných dôkazov - výsluchy svedkov, kamerový záznam, znalecké dokazovanie ohľadom duševného stavu. Zároveň poukázala na to, že súd nereflektoval na jej žiadosti o ustanovenie obhajcu a nedostatočne ju poučil o tejto možnosti. Zastáva názor, že včasným neustanovením obhajcu boli porušené jej práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V tejto súvislosti poukázala na to, že hlavné pojednávanie pred Okresným súdom Prievidza z 2. decembra 2014, rovnako ako verejné zasadnutie pred Krajským súdom v Trenčíne z 19. mája 2016, bolo vykonané v jej neprítomnosti, čím je u obvinenej naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Obvinená v podanom dovolaní namietala aj skutočnosť, že vo veci konal sudca Mgr. Vojtech Chmelan, ktorý mal byť

vyľúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Nakoľko sa nerozhodlo o námietke zaujatosti z 12. októbra 2014, je podľa názoru obvinenej naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

Vzhlľadom na uvedené navrhla, aby najvyšší súd v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/111/2014 z 2. decembra 2014 spolu s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 2To/56/2015 z 19. mája 2016 a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza podaniami z 28. júna 2017 a 6. marca 2018, v ktorom zdôraznila, že správnosť a úplnosť skutkových zistení nie je dôvodom na podanie dovolania. Napriek tomu skonštatovala, že sa jedná o obdobné námietky, ktoré boli súdom známe už v pôvodnom konaní, pričom uvedenými námietkami sa súdy zaoberali vo svojich rozhodnutiach. Podľa názoru prokurátorky, posudzovanie okolností, ku ktorým došlo pred skutkom (predvedenie Q. K. a zásah voči V. K.) nesúvisí s trestnou činnosťou, pre ktorú bola na obvinenú podaná obžaloba. Ďalej uviedla, že súd vykonal dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci samej a nie je známe, že by obvinená žiadala vykonanie ďalších dôkazov, s ktorými by sa súd nevysporiadal. Podľa prokurátorky, skutočnosť, že obvinená bola po skutku ošetrovaná na psychiatrii pre akútnu stresovú poruchu, nevyvoláva pochybnosti o jej pričetnosti, ktorá nebola nikdy liečená na psychiatrii a v jej prípade sa jednalo iba o jednorazové zlyhanie bezprostredne po skutku. Vo vzťahu k skutkovým zisteniam a záverom tak, ako ich ustálil okresný a krajský súd, prokurátorka zhodnotila, že tieto sú správne, úplné a vykonané zákonným spôsobom.

Na námietku obvinenej týkajúcej sa nezabezpečenia dôkazov uviedla, že súd rozhoduje o tom, ktoré dôkazy vykoná, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu trestného konania. Rovnako obvinená nenamietala v pôvodnom konaní zaujatosť sudcu, ktorý vo veci rozhodoval, ani nežiadala vec odňať Okresnému súdu v Prievidzi. Miesto spáchania skutku nemôže byť podľa názoru prokurátorky dôvodom pre vyslovenie zaujatosti. Ďalej uviedla, že u obvinenej sa nejednalo o prípad povinnej obhajoby, táto mala možnosť od začiatku konania zvoliť si obhajcu. Obvinená bola poučená aj o možnosti konať v jej neprítomnosti a pre uvedený postup boli splnené podmienky ustanovené zákonom. Porušenie práva na obhajobu sa podľa názoru prokurátorky nemôže chápať ako také, ktoré zahŕňa nesúhlasné stanovisko obvinenej s rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní a súdu, prípadne návrhoch a žiadostiach obvinenej. Na základe uvedeného navrhla dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť z dôvodu nesplnenia dôvodov dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Poškodený Ing. M. R. sa k dovolaniu obvinenej nevyjadril v súdom stanovenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvinenej skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a § 566 ods. 3 Trestného poriadku), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku a § 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Trestného poriadku, keďže obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku (§ 382 písm. c) Trestného poriadku).

Podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak vo veci rozhodol nepríslušný súd.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku, dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku najvyšší súd uvádza, že vo veci rozhodol príslušný súd v súlade s pravidlami upravujúcimi pôsobnosť a príslušnosť súdov v zmysle § 15 a nasl. Trestného poriadku, preto námietka obvinenej, že súd nerozhodoval nezaujato v dôsledku skutočnosti, že bol zainteresovaný do samotného skutku, je irelevantná.

Pokiaľ ide o uplatňovaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, najvyšší súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že zákon pre jeho uplatnenie predpokladá nie každé porušenie práva na obhajobu, ale len jeho zásadné porušenie. Zásadným porušením práva na obhajobu, zakladajúcim uvedený dôvod dovolania, sa pritom rozumie predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať. Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé trestné konanie a všetkým orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu je uložené umožniť osobe, proti ktorej sa konanie vedie, uplatnenie jej práv. Zmyslom tejto základnej zásady je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv obvineného, prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a tiež k vydaniu zákonného a spravodlivého rozhodnutia.

Z obsahu spisu je zrejmé, že obvinená F. B. mala v konaní pred súdom možnosť navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jej obhajobu, čo však nevyužila. Taktiež všetky ostatné práva, ktoré sú vyjadrením práva na obhajobu a podmienky na spoľahlivé zistenie objektívnej pravdy boli v predmetnej veci riadne zabezpečené. Obvinená F. B. mala právo zvoliť si obhajcu, a požadovať, aby bola vypočúvaná za jeho účasti, radíť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní alebo súdom, ako aj žiadať, aby sa obhajca zúčastnil na iných úkonoch prípravného konania, nakoľko povinnosťou obhajcu je najmä poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, na obhajovanie jeho záujmov účelne využívať prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone.

Po preskúmaní podaného dovolania na podklade predloženého spisu najvyšší súd zistil, že k zásadnému porušeniu práv obvinenej na obhajobu v konaní pred rozhodujúcimi súdmi nedošlo, preto námietka

obvinenej, že včasným neustanovením obhajcu boli porušené jej práva na obhajobu neobstojí, nakoľko v danom prípade neexistovali dôvody povinnej obhajoby. Skutočnosť, že obvinená využila právo zvoliť si obhajcu po tom, ako bola právoplatne odsúdená za skutok, ktorý jej bol kladený za vinu, v žiadnom prípade nemá za následok porušenie práv obvinenej na obhajobu počas celého trestného konania, nakoľko v danom prípade sa jednalo o možnosť, nie povinnosť obvinenej na zvolenie obhajcu.

Obsahom práva na obhajobu, ktoré je prvkom spravodlivého procesu, je aj možnosť vznášať osobne a tiež prostredníctvom obhajcu námietky proti prvostupňovému rozsudku na odvolacom súde ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa. Iba odňatie tejto možnosti vykonaním verejného zasadnutia bez prítomnosti obvineného, pre ktorý postup neboli splnené zákonné podmienky by napĺňalo dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o námietku obvinenej spočívajúcu v tom, že hlavné pojednávanie, ako aj verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa konalo v jej neprítomnosti bez splnenia zákonných podmienok, dovolací súd má z obsahu súdneho spisu na č. l. 323 preukázané, že obvinenej bolo doručené do vlastných rúk predvolanie na pojednávanie pred Okresným súdom Prievidza dňa 2. decembra 2014, na ktoré sa nedostavila bez ospravedlnenia. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 2. decembra 2014 vyplýva, že súd konal v neprítomnosti obvinenej podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Rovnako mal najvyšší súd za preukázané, že obvinenej bolo doručené do vlastných rúk upovedomenie o verejnom zasadnutí odvolacieho súdu (č. l. 345 súdneho spisu), na ktoré sa nedostavila. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne z 19. mája 2016 (č. l. 352 súdneho spisu) je zrejmé, že súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti obvinenej v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti najprv konštatuje, že v zmysle citovaného ustanovenia sa jedná o právo obvinenej byť na hlavnom pojednávaní prítomná a ponecháva sa jej možnosť požiadať, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo bez jej prítomnosti za splnenia zákonných podmienok. V danom prípade boli kumulatívne splnené podmienky podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku, keďže súd dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania možno dosiahnuť aj bez prítomnosti obvinenej. Na základe uvedeného dovolací súd považuje námietku obvinenej za irelevantnú.

Námietku obvinenej, že v konaní rozhodol sudca Mgr. Vojtech Chmelan, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, najvyšší súd vyhodnotil ako účelovú, nakoľko v konaní nebola preukázaná vo vzťahu k tomuto zákonnému sudcovi alebo sudcom Okresného súdu v Prievidzi existencia dôvodov v zmysle § 31 Trestného poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku by mohlo dôjsť vtedy, ak mal byť zákonný sudca vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní, a napriek tomu o jeho vylúčení nebolo podľa § 32 Trestného poriadku rozhodnuté. V tejto súvislosti, pokiaľ obvinená namietala, že sa v danej veci nerozhodlo o námietke zaujatosti z 12. októbra 2014, uvedenú námietku vyhodnotil dovolací súd ako irelevantnú, nakoľko z podania na č.l . 319 súdneho spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti.

Pokiaľ ide o výhradu obvinenej spočívajúcu na tom, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, najvyšší súd zdôrazňuje, že nemožno úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo, alebo sa obvinená domnieva, že jej vina nebola preukázaná bez pochybností a mala byť oslobodená. Vo vzťahu k uvedenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd uvádza, že súdy v konaní prihliadali len na dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom.

Pokiaľ ide o ďalšie námietky obvinenej, tak tu treba uviesť, že tieto sú obsahovo totožné jeho skoršej obhajobe. Ďalej treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým

spôsobom sa súde nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku z dovolacieho konania vylúčené. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvinenou navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere vid' i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2Tdo/45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať tento dovolací dôvod. V tomto smere najvyšší súd považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zväziť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že argumenty vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, ktoré uplatnila obvinená F. B. stoja celkom zjavne mimo tohto dovolacieho dôvodu.

S poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku najvyšší súd zdôrazňuje, že nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené. Súdom zistený skutkový stav veci, ktorým je dovolací súd viazaný, je pri rozhodovaní o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy bola správne právne posúdená, t. j. či sú správne právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Z uvedeného vyplýva, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. V dovolaní teda možno uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. V intenciách § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda dovolací súd skúmal, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne subsumovaný pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, táto napĺňa po subjektívnej aj objektívnej stránke skutkovú podstatu zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 204/2013. Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí prvostupňového súdu ohľadom právnej kvalifikácie konania obvinenej.

V závere najvyšší súd ako súd dovolací neopomenul ani znenie ustanovenia §-u 371 ods. 4 Trestného poriadku a síce, že dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Najvyšší súd ustálil, že obvinená sa obhajovala sama, nenamietala uvedené skutočnosti v odvolacom konaní, pretože sa možno domnievať, že tieto okolnosti jej neboli známe, preto preštudoval všetky dovolacie dôvody.

Keďže dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenej a zrušiť napadnuté rozhodnutie, preto dovolanie obvinenej ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.